

«Ο Σταυρός - το νικηφόρο λάβαρο κατά του διαβόλου»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας](#)

Ανήμερα της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού (Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου 2020), το εσπέρας, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλεξάνδρου, τελέσθηκε η ιερά Ακολουθία των Χαιρετισμών του Τιμίου Σταυρού, παρουσία πλήθους Ιερέων και πιστών, εορταζόντων τη μεγάλη αυτή εορτή της Ορθοδοξίας.

Ο Σεβασμιώτατος στον λόγο του αναφέρθηκε στον Σταυρό του Κυρίου μας, «που είναι το καύχημά μας, το νικηφόρο λάβαρο κατά του

μεγαλύτερου εχθρού μας, του διαβόλου, το αήττητο όπλο κατά του κάθε είδους κακού. Ο Τίμιος Σταυρός είναι το ιερότερο σύμβολο του Χριστιανισμού, είναι η σημαία και το λάβαρο της Εκκλησίας και της Πατρίδος μας, είναι ο φύλαξ της οικουμένης».

«Κάποτε ο Σταυρός ήταν όργανο θανατικής εκτελέσεως των κακούργων, ήταν ξύλο καταισχύνης και κατάρας. Από τότε, όμως, που επάνω σ' αυτόν πέθανε ο αναμάρτητος Σωτήρας του κόσμου, ο Σταυρός έγινε «Τίμιον Ξύλον. Γι' αυτό και την 14η Σεπτεμβρίου κάθε ευλογημένου έτους γιορτάζουμε την εύρεση του Τιμίου Σταυρού στα Ιεροσόλυμα από την αγία Ελένη και την ύψωσή του, γι' αυτό η Εκκλησία περίτρανα διαμηνύει και θυμίζει προς όλους μας: «Σταυρός ο φύλαξ πάσης της οικουμένης· Σταυρός η ωραιότητα της Εκκλησίας...».

Γι' αυτό στο Απολυτίκιο της ημέρας, γίνεται λόγος για το ότι ο Λαός ανήκει στον Θεό: «Σώσον Κύριε τον Λαόν Σου και ευλόγησον την κληρονομίαν Σου». Μας εξηγεί

ότι ο Λαός δεν ανήκει στους άρχοντας, αλλά στον Κύριο και Θεό μας, τον Σωτήρα Χριστό.

«Κληρονομία» είναι η Εκκλησία, η μία, αγία, καθολική και αποστολική, που κρατά αμετάβλητα και αδιάλειπτα την αποστολική διαδοχή, την διδασκαλία και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Η φράση «νίκας τοις βασιλεύσιν» εννοιολογικά αναφέρεται στους άρχοντας, που ηγούνται του Λαού.

Έπειτα, γίνεται λόγος για το πολίτευμα του κράτους, που προστατεύεται από τον Σταυρό: «και το σον φυλάττων διά του Σταυρού Σου πολίτευμα». Πρόκειται για ένα πολίτευμα, που στηρίζεται στον αποκαλυπτικό λόγο του Θεού, στο «πολίτευμα του Σταυρού», δηλαδή στην αγάπη ως υπέρβαση της φιλαυτίας.

Ακόμη, στο Τροπάριο αυτό γίνεται λόγος για «βαρβάρους»: «κατά βαρβάρων δωρούμενος». Ποιοι είναι αυτοί οι βάρβαροι; Το Τροπάριο αυτό θέτει έναν βαθύ πολιτειακό προβληματισμό, που δεν συνδέεται με την εξωτερική μορφή του πολιτεύματος, αλλά με τον τρόπο ζωής και πολιτείας τόσο των αρχόντων, όσο και των αρχομένων».

ρύλαξ και

